

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Sembradors d'amor

El proper 19 de març, solemnitat de sant Josep, celebrem el Dia del Seminari. L'Església ens convida a donar el nostre suport al Seminari i agrair a Déu el do de la vocació sacerdotal. Demanem al Senyor que envii més sembradors del seu amor i de la seva Paraula. I és que «la collita és abundant, però els segadors són pocs» (Mt 9,37).

Per comprendre el sentit d'aquest dia ens pot ajudar un text preciós de l'Antic Testament que tracta sobre la vocació del profeta Samuel (1Sam 3,1-19). Samuel era un jove que vivia al santuari de Siló amb un sacerdot, anomenat Elí, a qui ajudava. Una nit en què Samuel dormia plàcidament, el Senyor el va cridar. Samuel va creure que era Elí qui es dirigia a ell. No obstant això, quan va anar a trobar-lo, el sacerdot li va dir que ell no havia estat.

El Senyor va cridar Samuel dues vegades més. Elí, en tornar a veure el jove, va interpretar el que havia passat. Qui el cridava era el Senyor. Així, doncs, li va dir a Samuel que si rebia de nou la crida de Déu respongués: «Parla, Senyor, que el teu servent escolta». Samuel va fer el que li va manar Elí i va poder dialogar amb Déu.

El Senyor mai es cansa de cridar-nos. I, com en el cas del jove Samuel, ens crida constantment. Ens crida, encara que la nostra fe sembli adormida. Déu vol iniciar un diàleg amb nosaltres, de cor a cor, i espera que li responguem amb generositat.

Elí ajuda Samuel a reconèixer la veu de Déu. És important discernir la seva crida,

acompanyats d'un guia espiritual o d'algun membre de l'equip de pastoral vocacional. Els sacerdots podem ajudar a fer que la vocació doni molt de fruit.

Per tant, tal com va fer Samuel, escoltem la veu de Déu. Acolлим el do de la vocació amb pau i confiança. La vocació és un camí ple de llum i de sentit. No ens deixem vèncer per les dificultats que trobem al llarg del camí. Jesús sempre serà al nostre costat. Recordem les paraules de l'apòstol Pau: «Sé en qui he cregut» (2Tim 1,12).

Les vocacions sacerdotals són un regal que rebem amb alegria. Les demanem a Déu i cada any ho fem de manera especial a les vigílies de pregària que s'organitzen al voltant del Dia del Seminari. També ajuden a impulsar la pastoral vocacional els recessos, com el del mes de febrer passat, on podem descobrir la bellesa de la vocació sacerdotal. Aquests dies podem pregar tots intensament per les vocacions.

Benvolguts germans i germanes, demanem a Déu que, per intercessió de sant Josep, patró dels Seminaris, ens doni sacerdots alegres, propers i plens de Déu que ens ajudin a viure la seva Paraula i els seus sacraments. Preveres que siguin bons companys de camí de tots els homes, especialment dels més vulnerables. Que Maria, Mare de l'Església, il·lumini el cor dels joves, perquè responguin a la crida del Senyor amb alegria.

Pare,
envieu-nos
pastors

Dia del Seminari
17 / 19
Març 2024

CONFERENCIA EPISCOPAL ESPAÑOLA
COMISIÓN EPISCOPAL PARA EL CLERO Y SEMINARIOS

ACTUALITAT

El cardenal Omella clausura el seu mandat a la CEE amb una crida a l'esperança i l'oració

El passat dilluns, 4 de març, el cardenal Joan Josep Omella va pronunciar el seu discurs de clausura com a president de la Conferència Episcopal Espanyola, en el marc de la 124a Assemblea Plenària. «Iniciem aquesta Assemblea Plenària enmig de la Quaresma. Com ens recorda el papa Francesc en el seu missatge d'enguany, la Quaresma és el temps de gràcia en què el desert torna a ser el lloc del primer amor».

Sota el lema «Caminant units cap a la meta, cedeixo el testimoni rebut», el cardenal Omella va

reflexionar sobre els reptes actuals i va defensar la importància de preservar l'esperança i l'oració com a pilars en el servei pastoral. El cardenal va concloure les seves paraules amb una crida a la unitat i a mirar cap al futur: «Caminem sense presses, sempre units, cohesionats mirant cap endavant. Mirem endavant deixant el passat en mans de Déu.»

El cardenal Omella cedeix la presidència de la CEE a Mons. Luis Argüello, arquebisbe de Valladolid, fent una crida a l'esperança, la pregària i la unitat, a l'Església espanyola.

ENTREVISTA

Fotografia i espiritualitat

ANNA POU

Molts dels grans artistes del segle XX coincideixen en els seus escrits en la relació entre la creació artística i la reflexió espiritual i mística. En aquesta línia, la Facultat Antoni Gaudí (AUSP) impartirà, del 2 al 5 d'abril, un curs intensiu sobre «Espiritualitat i art contemporani» (<https://facultatantoni.gaudi.cat>), en el qual pretenen endinsar-se en aquesta relació de mà de Carles Torner, Oriol Pérez Treviño, Jorge Egea i Anna Pou. La sessió del 5 d'abril, a les 18.30 h, tindrà lloc al Monestir de Pedralbes —entrada lliure—, tractarà de *Fotografia i espiritualitat*, a partir de l'obra de sor Isaura, i anirà a càrrec de la historiadora de l'art, professora de la UIC i directora de l'escola en línia *artperatot-hom*, Anna Pou.

Per què hi ha relació entre fotografia i espiritualitat?

L'art i l'espiritualitat tenen molt a veure, perquè són canals que no usen la raó com a eina principal. El procés artístic té moltes similituds amb la meditació, per exemple, i no ens ha de semblar estrany que certs artistes meditin abans de pintar, com feien Tàpies o Miró. En el cas de sor Isaura: es deixa sorprendre per les meravelles de la Creació que veu al seu voltant.

L'art contemporani sembla menys religiós que el que es feia abans?

Sempre hi ha hagut art religiós i hi ha molts artistes contemporanis que parteixen de l'espiritualitat per fer les seves obres, com ara el famós videoartista Bill Viola. L'art d'avui no és ni més ni menys espiritual que el que es feia abans, sinó que usa un llenguatge més acord amb els nostres temps. Actualment, la gent entén més el vídeo o la foto que un quadre.

Una fotografia ens pot acostar a Déu?

Tot ens pot acostar a Déu, i molt particularment l'art. Només cal veure la quantitat d'obres religioses que trobem en la història de l'art. La fotografia, com tot l'art, té un llenguatge propi que capta allò que és difícil d'explicar amb paraules. La immediatesa de la seva tècnica atrapa allò de sagrat que té l'efímer, la bellesa de l'instant, la manifestació de la vida.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

La mort m'ha sorprès altra vegada

He anat al tanatori per celebrar l'eucaristia de comiat del pare d'uns companys del temps d'universitat. Molts familiars, amics i coneguts s'han aplegat entorn d'ells. Poques paraules. El fer costat ja era prou eloqüent. Els seus rostres, les mirades manifestaven el consol i l'agraïment. A l'oratori, un silenci dens convidava al recolliment i a la pregària.

En el nostre context cultural i social es parla poc del moment de la mort. Prou sabem que la mort és una companya de tota la vida, però quan truca a prop ens sotragueja i sorprèn una i altra vegada, com si volguéssim defugir aquesta realitat de la nostra vida. En el moment del traspàs d'una persona propera, s'obre un parèntesi en el nostre atrafegament i neguit quotidià, encara que només sigui per uns dies. La sorpresa ens envaeix i ens porta a repetir-nos les preguntes sobre el sentit de la vida i de la mort, sobre el seu perquè... Preguntes ben comuns, lligades a la naturalesa humana.

Vivim sovint pendants dels aspectes materials de la nostra vida: el tenir, el poder, la satisfacció immediata ens preocupen excessivament. Tenim molts afanys, però, ens preocu-

pem pel que veritablement ens fa homes i dones de bona voluntat? Ens omplim de sorolls externs, però, ens dona això la pau interior que ens permet retrobar-nos, retrobar els altres i retrobar Déu?

Quan la mort ens sorprèn una i altra vegada, fem alhora d'aquests moments d'aturada personal, de comiat, de dol, de pregària per la persona traspasada, un motiu de reflexió sobre la nostra pròpia vida, la seva plenitud, el seu sentit i el seu fruit. Examinar el nostre seguiment personal de Jesús, la nostra fidelitat.

Encara que ens faci respecte, no tinguem por de la mort. Posem la nostra confiança en el Senyor. Un dia, proper o llunyà, ens reunirem a la casa del Pare del cel per lloar-lo, per agrair-li el do de la vida, el que ens ha posat a l'abast, la companyia de les persones amb les quals fem el nostre camí, per agrair-li el seu Amor. Fem nostres les paraules del llibre de les Lamentacions: «La seva pietat és nova cada matí, la seva fidelitat és immensa. El Senyor és bo per als qui hi confien, per a tots aquells que el cerquen. És bo d'esperar silenciosament la salvació del Senyor» (*Lm* 3,23.25-26).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Fidelidad

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

«Quien quiere conocer a Jesús debe mirar dentro de la cruz, donde se revela su gloria. Mirar dentro de la cruz», nos decía el Papa (18.3.18). Nos adentramos en la denominada semana de Pasión. El Evangelio de hoy nos invita a dirigir nuestra mirada hacia el crucifijo: «Y cuando yo sea elevado sobre la tierra, atraeré a todos hacia mí» (*Jn* 12,33). Jesús crucificado nos muestra el misterio de su muerte como supremo acto de amor. En la cruz encontramos la vida y la salvación.

Adentrarse en el sufrimiento, en la pasión, es un acto supremo. El Señor lo manifiesta: «Ahora mi alma está agitada, y ¿qué diré? ¿Padre, líbrame de esta hora? Pero si por esto he venido, para esta hora». Con fidelidad y puesto en las manos del Padre, le pide: «glorifica tu nombre».

Si el Señor dijo: «El que quiera servirme, que me siga, y donde esté yo, allí también estará mi servidor», entre estos fieles servidores encontramos a san José.

San José acogió gozoso la llamada que el Señor le hizo de cuidar a Jesús; pero, el santo pasó grandes dificultades, así fue, en gran manera, cuando perdió al Niño. Encontró a Jesús en el templo sin separarse de su pueblo. El reencuentro de Jesús significó un gozo mayor que el precedente.

La fiel Madre de Dios, que compartió momentos de oscuridad y de dolor, nos ayude a vivir fieles y a pasar nuestras dolencias con la mirada puesta en la cruz del Señor. Con la esperanza de que por las llagas de su Hijo fuimos curados.

Lectures de la missa diària i santoral

18. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o bé: Dn 13,41c-62) / Sl 22 / Jn 8,1-11]. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i doctor de l'Església. Sant Salvador d'Horta, rel. franciscà, de Santa Coloma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).

19. □ Dimarts [2Sa 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a)]. Solemnitat de sant Josep, espòs de la Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters. Sant Amanç o Amanci (s. VII), diaca romà i mr. a Flandes.

20. ■ Dimecres [Dn 3,14-20.9f-92.95 / Sl: Dn 3 / Jn 8,31-42]. Sant Ambròs de Siena, rel. dominic; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.

21. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jn 8,51-59]. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jn 10,31-42]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viuda romana.

23. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31 / Jn 11,45-56]. Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi. Sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ † Diumenge vinent, Diumenge de Rams (lit. hores: 2a setmana) [Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mc 14,1-15,47 (o bé: Mc 15,1-39)]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen màrtir; santa Caterina de Suècia, verge, filla de santa Brígida.

DIUMENGE V DE QUARESMA

(Aquest diumenge, sobretot on hi hagi catecúmens, es poden llegir les lectures del cicle A: Ez 37,12-14 / Sl 129 / Rm 8,8-11 / Jn 11,1-45).

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 31,31-34)

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor.

L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meva llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran; del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.

Salm responsorial (50)

R. Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.

Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. R.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renèixer en mi un esperit ferm. / No em llenceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Ensenyaré els vostres camins als pecadors, / i tornaran a vós els qui us han abandonat. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 5,7-9)

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, preguntant i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 12,20-33)

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Betsaida de Galilea, i li pregaven: «Senyor, voldríem veure Jesús». Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús. Jesús els respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dona molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus.

En aquests moments em sento torbat. ¿Què he de dir? ¿Pare salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora que jo he vingut. Pare, glorifiqueu el vostre nom». Una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré». La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat. Jesús els digué: «No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi». Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

Lectura del libro de Jeremías (Jer 31,31-34)

Ya llegan días —oráculo del Señor— en que haré con la casa de Israel y la casa de Judá una alianza nueva.

No será una alianza como la que hice con sus padres, cuando los tomé de la mano para sacarlos de Egipto, pues quebrantaron mi alianza, aunque yo era su Señor —oráculo del Señor—. Esta será la alianza que haré con ellos después de aquellos días —oráculo del Señor—: Pondré mi ley en su interior y la escribiré en sus corazones, yo seré su Dios y ellos serán mi pueblo. Ya no tendrán que enseñarse unos a otros diciendo: «Conced al Señor», pues todos me conocerán, desde el más pequeño al mayor —oráculo del Señor—, cuando perdone su culpa y no recuerde ya sus pecados.

Salm responsorial (50)

R. Oh, Dios, crea en mí un corazón puro.

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa; / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Oh, Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme. / No me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Devuélveme la alegría de tu salvación, / afírmame con espíritu generoso. / Enseñaré a los malvados tus caminos, / los pecadores volverán a ti. R.

Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 5,7-9)

Cristo, en los días de su vida mortal, a gritos y con lágrimas, presentó oraciones y súplicas al que podía salvarlo de la muerte, siendo escuchado por su piedad filial. Y, aun siendo Hijo, aprendió, sufriendo, a obedecer. Y, llevado a la consumación, se convirtió, para todos los que lo obedecen, en autor de salvación eterna.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 12,20-33)

En aquel tiempo, entre los que habían venido a celebrar la fiesta había algunos griegos; estos, acercándose a Felipe, el de Betsaida de Galilea, le rogaban: «Señor, queremos ver a Jesús». Felipe fue a decirselo a Andrés; y Andrés y Felipe fueron a decirselo a Jesús. Jesús les contestó: «Ha llegado la hora de que sea glorificado el Hijo del hombre. En verdad, en verdad os digo: si el grano de trigo no cae en tierra y muere, queda infecundo; pero si muere, da mucho fruto. El que se ama a sí mismo, se pierde, y el que se aborrece a sí mismo en este mundo, se guardará para la vida eterna. El que quiera servirme, que me siga, y donde esté yo, allí también estará mi servidor; a quien me sirva, el Padre lo honrará. Ahora mi alma está agitada, y ¿qué diré? ¿Padre, líbrame de esta hora? Pero si por esto he venido, para esta hora: Padre, glorifica tu nombre». Entonces vino una voz del cielo: «Lo he glorificado y volveré a glorificarlo». La gente que estaba allí y lo oyó, decía que había sido un trueno; otros decían que le había hablado un ángel. Jesús tomó la palabra y dijo: «Esta voz no ha venido por mí, sino por vosotros. Ahora va a ser juzgado el mundo; ahora el príncipe de este mundo va a ser echado fuera. Y cuando yo sea elevado sobre la tierra, atraeré a todos hacia mí». Esto lo decía dando a entender la muerte de que iba a morir.

COMENTARI

Morir amb Jesús, per viure sempre

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Moltes persones volien veure Jesús; havien escoltat les seves paraules i havien quedat admirats veient els miracles que realitzava. Estan sorpresos per tot el que han vist i sentit, i per aquest motiu, amb entusiasme, demanen als Apòstols de poder veure Jesús. Ell els dona un missatge important per a les seves vides: «si el gra de blat quan cau a terra no mor, queda sol, però si mor, dona molt de fruit». Amb aquest exemple els vol explicar què li passarà en la seva propera passió, mort i resurrecció.

El seu missatge és de Vida, però passa pel dolor i la mort. I remarca que guardar la vida present d'aquest món, de manera obsessiva, serà un obstacle per tenir la vida eterna.

Són moltes les persones que només pensen en la situació present, i estan tancades en una nova realitat de vida. Jesús ens dona un missatge a seguir, per passar de la nostra realitat a la Vida definitiva més enllà del nostre món. Ens diu: «Si algú vol ser servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on joestic», i el seu camí passa per la seva mort i la seva resurrecció.

Si tenim salut, bones facultats i un ambient favorable és fàcil que les realitats del món ens enlluernin i sedueixin, i arribem a quedar-nos tant centrats en el que podem realitzar que ens costi pensar i viure oberts al món futur, d'un cel nou i una terra nova, que ens promet Jesús, més enllà del que ara vivim.

Jesús ens convida a prendre consciència que no tot el que som capaços de realitzar és bo i és noble. I totes les realitats i les coses que puguem realitzar i tenir, poden ser utilitzades per a fins molt lloables o per a finalitats perniciosos.

És important que sovint revisem la nostra vida i les conseqüències que pot tenir tot el que fem o deixem de fer.

Jesús ens diu: «quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi». Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

Els cristians no podem oblidar mai la creu i la mort de Jesucrist per arribar a la resurrecció.

Possiblement haurem de veure morir moltes coses, que potser ens han ajudat i hem estimat, però que no podem retenir per arribar a la Vida veritable i per sempre. No tinguem por; Crist ens ajuda sempre.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Reunió de la Congregació dels Bisbes. El proper dijous, 21 de març, a les 9.30 h, el cardenal Joan Josep Omella participarà en aquesta reunió, a Roma.

Ordenació sacerdotal. El proper dissabte, 23 de març, a les 11 h, el cardenal Omella presidirà l'ordenació sacerdotal de Mn. Andreu Salinas Martín, a l'Església de Sant Josep Oriol. (c/ Diputació, 149).

Diumenge de Rams a la Catedral de Barcelona. El proper diumenge, 24 de març, a les 10.15 h, Ofici de Laudes. A les 11 h, el cardenal Omella presidirà l'eucaristia i la benedicció de Rams al Pla de la Seu, des de la porta principal de la Catedral.

Missa Crismal. El proper dimarts, 26 de març, a les 11 h, l'arquebisbe de Barcelona presidirà la Missa Crismal a la Catedral de Barcelona. (Pla de la Seu, s/n).

Dijous Sant en la Cena del Senyor. El proper dijous, 28 de març, a les 19 h, Eucaristia presidida pel cardenal Omella. A les 21 h, a l'Altar de la reserva: pregària de Completes per part del Capítol i fidels. (Pla de la Seu, s/n).

Divendres Sant en la Passió del Senyor. El proper divendres, 29 de març, a les 17 h, acció litúrgica de la Passió i Mort del Senyor, presidida pel cardenal Omella, a la Catedral de Barcelona.

Vetlla Pasqual a la Catedral de Barcelona. El proper dissabte, 30 de març, a les 21 h, solemne Vetlla Pasqual, presidida pel cardenal Omella. Lucernari, litúrgia de la paraula, litúrgia baptismal i litúrgia de l'eucaristia.

Diumenge de la Pasqua en la Resurrecció del Senyor. El proper diumenge, 31 de març, a les 10.30 h, missa conventual presidida pel cardenal Omella i benedicció papal, a la Catedral de Barcelona.

AGENDA

Curs monogràfic: Els temples egipcis. De l'11 de març al 26 d'abril, s'imparteix un curs en línia que pretén aproximar-se als edificis mil·lenaris a través de diverses perspectives per il·luminar no tan sols la seva funció, sinó també la seva concepció religiosa i les seves característiques. Organitzat per l'Escola de Llengües Clàssiques (ELC) i l'Institut Superior de

Ciències Religioses de Catalunya (ISCREB).

Asociación Adoradoras Esclavas del Sagrado Corazón. El proper dijous, 21 de març, a les 12.30 h, es farà la trobada en oració davant del Santíssim. A les 13 h, se celebrarà la missa. (c/ Mallorca, 234).

Parròquia de Sant Ramon de Penyaforç. El proper divendres, 29 de març, a les 10.30 h, sortida del Via crucis des de Sant Ramon de Penyaforç. A les 11.30 h, arribada a la parròquia de la Mare de Déu dels Àngels. A les 12 h, Mons. Javier Vilanova, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà la celebració de la Passió del Senyor. (c/ Balmes, 78).

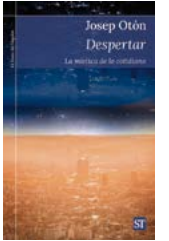
Consulta altres actes de l'agenda diocesana

LLIBRES

Via Crucis de María, de Mauro Leonardi. Aquest llibre de 64 pàgines, editat per Ediciones Palabra, se centra en la figura de Maria per, amb la força de la pregària i la bellesa de la poesia, guiar el lector per poder revivir les hores amargues en què el Fill de Déu es va sacrificar per nosaltres, per salvar-nos.

Despertar. La mística de lo cotidiano, de Josep Otón. Aquest llibre de 160 pà-

gines, editat per l'Editorial Sal Terrae, ofereix una mirada sobre el món que, partint d'exemples corrents i fins i tot rutinaris, aprofundeix en la realitat. Així, teixeix una lectura capaç d'instruir en la mística que habita allò quotidià.

Elogio espiritual de la ternura, d'Odile Haumonté. Aquest llibre de 124 pàgines, editat per l'Editorial San Pablo, ens mostra en què consisteix la tendresa, aquest desbordament que

ens fa donar més de nosaltres mateixos, com un suplement d'amor. Un bàlsam sobre les ferides del nostre proïsme i del món.

Una segunda oportunidad, de Sergio Rodríguez Cuadrado. Aquest llibre de 240 pàgines, editat per Ediciones Palabra, parla sobre la vida de l'autor. En dues ocasions, el Sergio va ser diagnosticat d'un limfoma i, de manera inexplicable, es va recuperar. És veritat que els miracles existeixen? Què va ajudar en Sergio a no desesperar davant d'una mort anunciada? Quin paper té la fe per superar la malaltia?

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Sembradores de amor

El próximo 19 de marzo, solemnidad de san José, celebramos el Día del Seminario. La Iglesia nos invita a dar nuestro apoyo al Seminario y a agradecer a Dios el don de la vocación al sacerdocio. Pidamos al Señor que envíe más sembradores de su amor y de su Palabra. Y es que «la mies es abundante, pero los trabajadores son pocos» (Mt 9,37).

Para comprender el sentido de este día nos puede ayudar un precioso texto del Antiguo Testamento que trata sobre la vocación del profeta Samuel (1 Sam 3,1-19). Samuel era un joven que vivía en el santuario de Siló con un sacerdote, llamado Elí, a quien ayudaba. Una noche en que Samuel dormía plácidamente, el Señor le llamó. Samuel creyó que era Elí el que se dirigía a él. Sin embargo, cuando fue a su encuentro, el sacerdote le dijo que él no había sido.

El Señor llamó a Samuel dos veces más. Elí, al ver de nuevo al joven, interpretó lo que había ocu-

rrido. Quien lo llamaba era el Señor. Así, pues, le dijo a Samuel que si recibía de nuevo la llamada de Dios respondiera: «Habla, Señor, que tu siervo escucha». Samuel hizo lo que le mandó Elí y pudo dialogar con Dios.

El Señor nunca se cansa de llamarnos. Y, como en el caso del joven Samuel, nos llama sin cesar. Nos llama, aunque nuestra fe parezca dormida. Dios quiere iniciar un diálogo con nosotros, de corazón a corazón, y espera que le respondamos con generosidad.

Elí ayuda a Samuel a reconocer la voz de Dios. Es importante discernir su llamada, acompañados de un guía espiritual o de alguien del equipo de pastoral vocacional. Los sacerdotes podemos ayudar a que la vocación dé mucho fruto.

Por lo tanto, tal como hizo Samuel, escuchemos la voz de Dios. Acojamos el don de la vocación con paz y confianza. La vocación es un camino lleno de luz y de sentido. No nos dejemos

vencer por las dificultades que encontremos a lo largo del camino. Jesús siempre estará a nuestro lado. Recordemos las palabras del apóstol Pablo: «Sé de quién me he fiado» (2Tim 1,12).

Las vocaciones sacerdotales son un regalo que recibimos con alegría. Las pedimos a Dios y cada año lo hacemos de manera especial en las vigiliias de oración que se organizan en torno al Día del Seminario. También ayudan a impulsar la pastoral vocacional los retiros, como el del pasado mes de febrero, donde podemos descubrir la belleza de la vocación sacerdotal. Estos días podemos orar todos intensamente por las vocaciones.

Queridos hermanos y hermanas, pidamos a Dios que, por intercesión de san José, patrón de los Seminarios, nos dé sacerdotes alegres, cercanos y llenos de Dios que nos ayuden a vivir su Palabra y sus sacramentos. Presbíteros que sean buenos compañeros de camino de todos los hombres, especialmente de los más vulnerables. Que María, Madre de la Iglesia, ilumine el corazón de los jóvenes, para que respondan a la llamada del Señor con alegría.